

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 07/11
Λουξεμβούργο, 17 Φεβρουαρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-283/09
Artur Weryński κατά Mediatel 4B spółka z o.o.

Το δικαστήριο ενός κράτους μέλους, εφόσον ζητήσει από δικαστήριο άλλου κράτους μέλος να εξετάσει έναν μάρτυρα, δεν υποχρεούται να καλύψει τα έξοδα του μάρτυρα αυτού

Σε αυτήν την περίπτωση, η διεξαγωγή αποδείξεων σε άλλο κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την καθυστέρηση των εθνικών διαδικασιών

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1206/2001¹ ορίζει ότι εάν το δικαστήριο ενός κράτους μέλους (αιτούν δικαστήριο) ζητήσει από το αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους (δικαστήριο εκτελέσεως) να διεξαγάγει αποδείξεις –για παράδειγμα, να εξετάσει έναν μάρτυρα– το τελευταίο αυτό δικαστήριο εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με όσα ορίζει το εθνικό του δίκαιο.

Κατά το ιρλανδικό δίκαιο, ο μάρτυρας έχει την υποχρέωση να εμφανισθεί ενώπιον δικαστηρίου μόνον εάν προηγουμένως του καταβληθεί αποζημίωση για τα έξοδα μετακινήσεώς του (viaticum).

Το 2009, ο A. Weryński άσκησε αγωγή ενώπιον του Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia (δικαστήριο της περιφέρειας της Βαρσοβίας, Πολωνία) κατά του πρώην εργοδότη του, της εταιρείας Mediatel 4B spółka z o.o., ζητώντας την καταβολή αποζημιώσεως στο πλαίσιο συμβάσεως περί μη ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, το πολωνικό δικαστήριο ζήτησε από το Dublin Metropolitan District Court (Ιρλανδία) να εξετάσει έναν μάρτυρα. Το δικαστήριο όμως αυτό, για να εξετάσει τον εν λόγω μάρτυρα, ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο να του καταβάλει αποζημίωση 40 ευρώ, η οποία οφείλεται στους μάρτυρες κατά το ιρλανδικό δίκαιο.

Το πολωνικό δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν υποχρεούται να επιβαρυνθεί με την αποζημίωση του μάρτυρα τον οποίο εξέτασε το ιρλανδικό δικαστήριο, είτε υπό τη μορφή προκαταβολής είτε υπό τη μορφή της εκ των υστέρων αποδόσεως των εξόδων.

Όσον αφορά την προκαταβολή στο δικαστήριο εκτελέσεως ποσού έναντι της καταβλητέας στον μάρτυρα αποζημιώσεως, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η δυνατότητα αρνήσεως εκτελέσεως της παραγγελίας διεξαγωγής αποδείξεων θα πρέπει να περιορίζεται σε αυστηρώς καθορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις. Οι λόγοι για τους οποίους είναι δυνατή η άρνηση εκτελέσεως τέτοιας παραγγελίας είναι όσοι απαριθμούνται εξαντλητικώς στον κανονισμό. Ωστόσο, ο κανονισμός αυτός δεν προβλέπει τη δυνατότητα να ζητηθεί προκαταβολή για την εξέταση μάρτυρα. Το δικαστήριο εκτελέσεως δεν μπορούσε λοιπόν να εξαρτήσει την εξέταση μάρτυρα από προηγούμενη προκαταβολή έναντι της καταβλητέας στον μάρτυρα αποζημιώσεως. **Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο δεν είχε την υποχρέωση να προκαταβάλει το ζητούμενο ποσό.**

Όσον αφορά την εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου απόδοση της αποζημιώσεως που καταβάλλεται στους μάρτυρες, ο κανονισμός ορίζει ότι η εκτέλεση παραγγελίας διεξαγωγής αποδείξεων δεν γεννά αξίωση για επιστροφή τελών ή εξόδων.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι ως «τέλη» πρέπει να νοούνται τα ποσά που εισπράττει το δικαστήριο για το έργο το οποίο επιτελεί, ενώ ως «έξοδα» πρέπει να νοούνται τα ποσά που καταβάλλει το δικαστήριο σε τρίτους κατά την πρόοδο της διαδικασίας, ιδίως σε

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174, σ. 1).

πραγματογνώμονες και σε μάρτυρες. Επομένως, η αποζημίωση που καταβάλλεται σε μάρτυρα εξεταζόμενο από το δικαστήριο εκτελέσεως υπάγεται στην έννοια των εξόδων κατά τον κανονισμό 1206/2001.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι σκοπός του κανονισμού είναι η απλή, αποτελεσματική και ταχεία διεξαγωγή αποδείξεων σε υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα. Επομένως, η διεξαγωγή αποδείξεων σε ένα κράτος μέλος κατόπιν παραγγελίας δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την καθυστέρηση των εθνικών ένδικων διαδικασιών.

Δεν μπορεί λοιπόν να γεννάται υποχρέωση αποδόσεως για το αιτούν δικαστήριο, παρά μόνον εφόσον μπορεί να εφαρμοστεί κάποια από τις παρεκκλίσεις που εισάγει ο κανονισμός. Όμως, στις σχετικές διατάξεις, δεν γίνεται καμία αναφορά σε αποζημίωση που καταβάλλεται σε μάρτυρες.

Το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το αιτούν δικαστήριο δεν υποχρεούται να προκαταβάλει στο δικαστήριο εκτελέσεως ποσό έναντι της αποζημιώσεως ή να αποδώσει εκ των υστέρων την αποζημίωση που καταβλήθηκε στον εξετασθέντα μάρτυρα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582